

РЕШЕНИЕ

№ 13278

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1366** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от А. Д. Д. чрез адв. И. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-3382000-1/13.01.2026г. по чл. 171, т. 1, б. "з" и б. „бб“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Л. В. Р.– полицай в група „ОРП“ на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ - СДВР, с която на А. Д. Д. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съда за отмяна на оспорената заповед за ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява се от адв. И. И., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ с присъждане на разноски по делото по представен списък.

Ответникът - Л. В. Р.– полицай в група „ОРП“ на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ - СДВР, чрез юрк. А. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна по съображения подробно изложени в хода по същество. Представя писмени бележки и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 26.12.2025г. срещу А. Д. Д. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА с бл. № 4567068/26.12.2025г. за това, че на същата дата, около 21.27 часа, в

[населено място], по [улица]срещу [жилищен адрес] с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил Т. М. 3, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. П. Д., при подаден своевременно, ясен и разбираем сигнал със стоп палка по образец на МВР на осветен участък от пътя от служител, оборудван със светлоотразителна жилетка, водачът не се подчинява и не спира плавно на оказаното място и продължава движението си, като е достигнат и спрял след около 1 км на [улица]срещу блок 96А. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл.103 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

При тези описани в АУАН данни е издадена процесната ЗППАМ № 26-3382000-1/13.01.2026г. по чл. 171, т. 1, б. "з" и б. „бб“ от ЗДвП, с която за извършеното от А. Д. Д. нарушение на чл.103 от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е постановена при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а"- "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл. 182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8.

За да бъде наложена ПАМ е необходимо да бъде установено по надлежен ред водач, който при управление на МПС е извършил нарушение на ЗДвП, извън хипотезите по б. "а"- "ж", за което е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС.

В случая административният орган е отнел СУМПС на водача за извършено административно нарушение на чл.103 от ЗДвП, който предвижда задължение за водачите на ППС при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спрат плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълняват неговите указания. За нарушение на чл.103 от ЗДвП са предвидени кумулативно две административни наказания: „лишаване от право на управление на МПС“ за срок три месеца и „глоба“ от 200 лв., съгласно санкционната норма на чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП. Последната разпоредба попада в обхвата на чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП.

От представения по делото АУАН, се установява че на 26.12.2025г. 21.27 часа, в [населено място], като водач на МПС - Т. М. З, с рег. [рег.номер на МПС] , при подаден своевременен, ясен и разбираем сигнал със стоп палка по образец на МВР на осветен участък от пътя от служител, оборудван със светлоотразителна жилетка, водачът не спира движението си с лекия автомобил, като продължава да се движи, с което е осъществил състав на нарушение по чл. 103 от ЗДвП, изразяващо се в това, че не е спрял плавно на посоченото място, или в най-дясната част на платното за движение, при подаден сигнал за спиране от контролен орган.

П. деяние на водача е констатирано с акт за установяване на административно нарушение, съставен от съответното материално компетентно длъжностно лице, който съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има отнапред придадена материална доказателствена сила относно обективизираните в него фактически констатации. Каквито и да е доказателства за нещо различно от описаното от контролния орган деяние, не се представиха в хода на съдебното производство. АУАН е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Предвид последното, при липса на надлежно иницирано оспорване от страна на жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК на цитирания АУАН, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. Съдът намира, че жалбоподателят с представените от него доказателства, не опроверга както формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал. 2 от ЗАНН се ползва АУАН, така и изложените в него фактически констатации.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "з", п. б. "бб" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 102.26 евро или 200 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. Д. чрез адв. И. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-3382000-1/13.01.2026г., издадена от Л. В. Р.– полицаи в група „ОРР“ на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ – СДВР.

ОСЪЖДА А. Д. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро или 200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: